

begyndt og muligvis fuldendt, og hvis man ikke kan enes om en saadan Lov, falder hele denne Bestemmelse bort; saa maa Anlæggenes Aabning for Drift træde i Kraft alligevel. Men som sagt, det har ikke været muligt i den korte Tid, vi have haft Sagen til Behandling, at tilendebringe Overvejelserne over dette store Spørgsmaal, saa vi have været nødte til at udsætte det.

Jeg har saa kun tilbage at omtale adskillige Andragender. Vi have naturligvis overvejet og forhandlet alle de forskellige Andragender, der ere indsendte til Udvalget, og Resultatet deraf har sat sin Frugt i vore Forslag angaaende forskellige Baneanlæg. Men foruden disse Andragender, der angaa Baneanlægene, skal jeg nævne enkelte andre. Der er et Andragende fra danske Privatbaner om Tilsyn med Privatbaneanlæg. Hele Udvalget er enig om at anbefale og henvise dette Andragende til Ministerens velvillige Overvejelse. Endvidere er der et Andragende fra forskellige Foreninger oppe i Thy, om at der maatte aabnes Mulighed for, at de kunde faa en hurtigere Toggang paa Thybanen, navnlig tænke de sig, at Banen kunde blive indhegnet. Det er nemlig en i sit Anlæg meget daarlig Bane; det kende vi godt, vi Jyder. Da den blev anlagt for 26 Aar siden, kostede den meget for den paagældende Egn. Man krævede nemlig af den det højeste Tilskud, der blev ydet til nogen Bane, nemlig 80,000 Kr. pr. Banemil. Nu gaar man jo ikke højere end til 40,000 for Øerne — med Undtagelse af en enkelt Bane, Banen fra København til Køge, hvortil der forlanges 100,000 — og 25,000 i Jylland. Dette Andragende se vi derfor ogsaa velvilligt paa og ville gerne anbefale til Ministerens velvillige Overvejelse. Endelig er der kommet et Andragende til os om Slingerup-Banens Forlængelse til Frederiksværk fra det Selskab, der har anlagt Banen. Det gaar ud paa at faa Lov til denne Forlængelse. Udvalget er kommet til det Resultat, at vi ikke kunne anbefale dette Andragende, fordi der er kommet et bestemt Ønske derimod fra Nordsjælland, fra Hillerød, og fordi ogsaa vi maa gaa ud fra, at denne Forlængelse gaar imod Statsbanernes Interesser ligesom mod Banen fra Frederiksværk til Hillerøds Interesser. Vi have altsaa af disse Hensyn ikke kunnet tiltræde Andragendet. Saa have vi modtaget et Andragende fra Egnen mellem Randers og Viborg. Der har været en Deputation hos os med et saadant Andragende, gaaende ud paa, at dersom den elektriske

Bane, der er foreslaaet fra Viborg til Randers, og som rigtignok ligger temmelig nær ved en Statsbane, ikke kan blive anlagt i de nærmeste 3—4 Aar — i Andragendet er nævnt inden den 1. Januar 1912 —, at der da maatte blive anlagt en Bane fra Viborg tværs gennem denne Hedeegn til det samme Punkt paa Randers—Hobro-Banen, som Mariager-Banen skulde gaa ud fra, saaledes at der altsaa i saa Tilfælde vilde blive Forbindelse fra Viborg tværs over Statsbanen til Mariager. Vi anse denne Bane for langt forstandigere og mere nyttig for den paagældende Egn end den elektriske Bane fra Viborg til Randers, der her foreslaas, men til denne forlanges der ikke noget som helst Tilskud fra Statskassen, og vi have derfor ikke villet vanskeliggøre dens Stilling, men vi ere tilbøjelige til at sige baade til den højtærede Minister og til Lovgivningsmagten i det hele taget, at dersom den elektriske Bane ikke bliver anlagt inden 3, 4, 5 Aar, saa henstille vi — i alt Fald et Flertal af Udvalget — at tage det Spørgsmaal op til ny Forhandling om en Bane gennem dette temmelig store jernbanetomme Rum mellem Viborg og det Punkt paa Statsbanerne, hvorfra Mariager-Banen udgaar.

Jeg tror saa at have omtalt de forskellige Andragender. Skulde der være noget, jeg har forbigaaet eller glemt, kan jeg faa Løjlighed til at omtale det senere. Uden at komme videre ind paa almindelige Betragtninger skal jeg blot sige om Resultatet af, hvad Udvalget her foreslaar, følgende: Lovforslaget lød, som det blev forelagt, paa et samlet Beløb fra Statskassens Side paa 64½ Mill. Kr., deri indbefattet baade den østsjællandske Jernbane og Erhvervelsen af Vejle—Give-Banen og 4½ Mill. Kr. paaregnet til Ekspropriationsudgifter til samtlige Anlæg. Flertallets Forslag, som vi her indstille det til det høje Ting, vil komme til at omfatte et Beløb af 55 Mill. Kr., deri indbefattet ogsaa de samme 4½ Mill. til Ekspropriationsudgifter. Jeg skal ikke komme ind paa at gentage mine Udtalelser fra første Behandling, kun vil jeg sige: Jeg har ikke ved første Behandling talt om, at Udsigterne vare lyse for Statskassen, tværtimod, jeg har godt nok Øje for, at man skal være forsigtig og ikke anspænde Statskassens Evne for stærkt, men det, jeg gjorde ved første Behandling, var at drage en Sammenligning mellem den sidste Vedtagelse af en Række Baner, den i 1894 og det, vi nu staa i Begreb med at udføre. Jeg vil gentage denne Sammen-